

## Lärarens roll i våra barns liv

En gång i tiden (för inte så väldigt länge sedan) var skolan en plats som kunde ta hand om alla barn oavsett intelligens, inlärningsförmåga eller handikapp. Lärarna hade skolad personal till sin hjälp, för att ta hand om de barn som av den ena eller andra anledningen inte klarade att ta till sig tillräckligt med kunskaper under ”normala” lektioner. Det fanns skolpsykologer, speciallärare för barn med inlärningshandikapp och stödundervisning för barn som inte klarade det ena eller andra ämnet. När Alexa kom till mellanstadiet i början av 90-talet var skolpsykologen borta. Det fanns nu en (!) psykologtjänst för fyra skolor. Speciallärarens tjänster reducerades – till slut fanns en halvtidstjänst kvar. Antalet barn i klassen hade ökat från 16 till 30 – nästan fördubblat! /uli



## I svenska skolan är all bestraffning förbjuden!

Läraren förväntas ha den mentala styrkan som krävs för att väcka barnens uppmärksamhet och hålla den kvar i 45 till 90 minuter – alldeles ensam framför klassen.

Tänk på hur mycket rekvisita och skådespeleri det krävs på teatern för att hålla publikens uppmärksamhet i 90 minuter! Då handlar det mest om vuxna som har betalat ett ganska högt pris som motiveras till uppmärksamhet. Det är redan en fantastiskt prestation av en ensam lärare att väcka och behålla barnens uppmärksamhet helt utan rekvisita. Om samma lärare även förväntas motivera barnen till att vilja ta till sig den kunskap som erbjuds, då tycker jag att man förväntar sig mer än en ensam människa kan prestera.



Motivationen får vi föräldrarna stå för och även för att lära barnen att visa respekt för andra. Artigheten att hålla tyst när någon talar måste vi lära